

Van gezonigerd (16)
Achter

voor de middag, vrienden

Vandaag met de eigenlijke bijeenkomst beginnen, lijkt het me dienstig dat ik eerst nog een paar punten uiteen zet. Wanneer wij hier samenkomen, is het uit de aard der zaak een contact tussen twee verschillende werelden, zoals U allen natuurlijk weet. Maar nu moeten wij wel heel goed begrijpen, dat je na een overgang jezelf blijft. D.w.z., de geest is niet onmiddellijk onfeilbaar. We kunnen het misschien wat meer benaderen dan U, maar fouten kunnen overal gemaakt worden. Wij proberen het wel te voorkomen, maar ik zou zeggen: het is prettiger, wanneer U ook zelfstandig nadenkt over hetgeen wij naar voren brengen. Een tweede punt is dit: U kunt komen met een onderwerp, waar wij - als spreker zelve en onmiddellijke contacten - weinig van af weten. Nu hebben wij gelukkig de mogelijkheid om met de snelheid der gedachte a.h.w. met elkaar in contact te komen. En zo kan dus een spreker soms zeer snel een antwoord geven; een antwoord, dat hij van een ander heeft ontvangen.

Het is ook mogelijk, dat wij niet zo snel onder omstandigheden een specialist te pakken kunnen krijgen, die op één bepaald onderwerp goed thuis is. Dan wordt U wel eens gevraagd: "Wacht U even, tot dat ik een antwoord krijg". Het lijkt ons nl. eerlijker en beter dan een tijdlang te ex-temporeren daarover en dan uiteindelijk het antwoord te geven als een aanvulling van veel leeg gepraat. Dat hebben we vroeger ook wel eens gedaan. Maar de ervaring heeft ons geleerd, dat ons werk beter en rendabeler is, wanneer we dat zo eerlijk en rechtuit mogelijk doen. Uiteindelijk U leeft Uw eigen leven. En of wij nu de onfeilbaren zijn of niet, U zult toch zelf moeten uitmaken, wat U doet en wat U laat. Vandaar dat dit mogelijk is en kan voorkomen. En dan een derde punt, dat wij normalerwijze niet zo naar voren brengen, maar wat ik voor Uw groep hier dan toch graag even zou menen: Wij, sprekers, die gebruik maken van dit medium, beheren tot een greep. Deze greep neemt zich Orde der Verdraagzamen en heeft zich een bepaald doel gesteld. U zoudt dat kort kunnen omschrijven: Een bevorderen van onderling begrip en naastenliefde onder de mensen. We hebben de verdraagzaamheid daarvoor als titel genomen, als hoofd-eigenschap, die wij nastreven. Omdat mensen, die de juiste verdraagzaamheid weten te beoefenen, anderen gaan begrijpen. En als je iemand werkelijk begrijpt, kun je hem niet meer haten; dan herken je te veel van jezelf er in.

U heeft hier dus wel te maken met een groep besloten groep, waartoe alle sprekers behoren, die naar voren komen. Met uitzondering voor sommige zg. gasten of gastsprekers, maar dezen zijn dan toch ook wel onze vrienden. En zo hoort U hier een bepaalde gedachte-richting als ondergrond van al hetgeen wij brengen. Wij kunnen heel graag Uw eigen mening accepteren. We zijn helemaal niet zo, dat we het U kwalijk nemen, wanneer U zegt: "Dat geloof ik niet", of "Is dat niet anders?" Wanneer U dat vanmiddag ook wilt doen, staat U dat volkomen vrij. U kunt zeggen, wat U wilt. Wij willen uiteindelijk U helpen, maar misschien heeft U op een bepaald punt meer wijsheid dan wij en dan kunt U ons helpen; wie zal het zeggen. Dit moet dus gezien worden hier als een onderlinge samenwerking tussen twee werelden, die - helaas door gebrek aan bewustzijn (bij beide zijden overigens) - nog niet in direct contact kunnen treden, ofschoon ze in wezen één zijn. Nou, verder hoop ik, dat U mij als spreker wilt accepteren. Er zijn natuurlijk betere. Maar onze groep heeft een betrekkelijk uitgebreid werk; en dat houdt in, dat voor een uitzonderingstoestand als vandaag ook de sprekers naar voren komen, die vrij zijn en niet toevallig de sprekers, die het best passen. Ik hoop, dat U dat niet erg vindt. En als het na afloop blijkt, dat het wel erg is, zeg het dan maar;

dan zullen we ons heel nederig verontschuldigen. Nou, en daarmee hebbe-
 we dan geloof ik wel alle belangrijke punten zo naar veren gebracht. Wat
 we deze middag met elkaar gaan bespreken, dat moegt U bepalen. Per siet van
 rekening, U weet zelf waarschijnlijk net zo goed of beter dan wij, wt U wilt
 vragen. Heeft U vragen, dan zegt U dat. Wilt U discussiëren over een onder-
 werp, dan zal ik mijn best doen, wanneer ik het onderwerp beheers. Wil U
 een toespraak hebben over een bepaald onderwerpje alleen, dan geloof ik wel,
 dat ik kans zie om dat voor elkaar te krijgen. O ja, en zeg wat vóór ik het
 vergeet: Ik heb al gezegd: de samenstelling van sprekers vandaag is dus
 - gezien de omstandigheden - wat anders dan normaal. Niet slachter, maar
 anders. En dat wil ook zeggen - degenen, die onze Orde beter kennen, die
 kennen deze figuur ook wel - dat onze vriend Henri na de pauze een gedeelte
 voor zijn rekening zal moeten nemen. We hopen, dat U ook hem zult willen be-
 grijpen/ als iemand, die het goed bedoelt, omdat hij de dingen wel eens scherp
 zegt. En nou zal ik verder niks meer zeggen, want anders krijg ik van hem ia-
 delijk hatelijkheden te horen, terwijl ik zit te betogen, want hij is aanwezig
 hier. Dus: vertelt U, waarover gaan we spreken? Heeft U vragen, onderwer-
 pen, enz.?

x Nou, broeder, dan begin ik. Het is ons aangenaam U dichter te keren ken-
 nen, d.w.z. de entiteit, die door U spreekt. We kennen ze reeds door ge-
 schriften en gaan ze nu kennen en aanvoelen en luisteren, wat Len antwoordt.
 Ik wil dus voor persoonlijk enkele vragen stellen. Zijn die vragen ongepast of
 ongeschikt, U zegt het maar, dan wil ik een volgendey vraag doen. Ik sluit
 zoveel mogelijk alle persoonlijk inzicht, zelfucht of zwaat in die aard uit,
 en stel vragen, die van algemeen belang lijken of mij toeschijnen van algemeen
 belang te zijn. Dus ik begin:

Broeder, kunt U mij zeggen, waarom in algemene zin gesprekken de mannen kaal
worden en de vrouwen niet; er wat er de oorzaak van is?

- Ja, daar kan ik wel wat van zeggen. Dan komen we eigenlijk een beetje op
 medisch terrein. Ik zou natuurlijk ook kunnen zeggen: Een vrouw vindt haar
 haar zoveel belangrijker dan een man en draagt rindor zware hoeden, dan zou
 ik ook al de goede richting heenkomen. Maar de eigenlijk oorzaak is toch wel
 wat anders. Kijk eens, een mannelijk organisme, dus een mannelijk lichaam, dat
 heeft nu eenmaal een klein beetje ander metabolisme dan dat van een vrouw.
 Bij een vrouw is het evenwicht der interne secreties wat anders. En over het
 algemeen is haar capaciteit tot het opnemen van vitamine_B vooral gróter
 dan dat van een man. Ze absorbeert die sneller. Daarnaast blijkt de vrouw ook
 heel vaak- en dat blijkt in haar smaak, vooral in bijzondere omstandigheden,
 dan zoekt ze de punten, waar ze haar vitaminen, haar voedingstoffer vandaan
 kan krijgen; ze gaat veer op haar smaak af dan de man vaak - krijgt ze ook meer
 meer a en J naar binnen. Ware dit alles, dan zou het een kwestie zijn van al-
 leer vitamine. Het gaat nog veel verder. Achter in het hoofd van elke mens,
 laar zit zo'n heel klein aardachtig apparaatje, dat men de hypofyse noemt.
 In deze hypofyse is een kliertje, dat door zijn afscheidingen de werkingen
 in het lichaam stimuleert. Nou is het eigenaardige van dat kliertje, dat
 het in het totaal - het is wetenschappelijk nog niet vastgesteld, dat zeg ik
 er bij; daar kent men minder functies - maar 26 functies kan uitoefenen.
 26 regelende functies uit dat éne kleine dingetje. Eb bij een vrouw ligt dat
 anders dan bij een man. Naarmte nu in de oorspronkelijke "genen" bij de geboor-
 te dus de mannelijke eigenschappen sterker zijn geworden, krijgen we bij de
 vrouw een algemene haargroei. Dat wil dus zeggen: niet alleen op die plaat-
 sen, die de bescherming van een vacht behoeven, maar overal. Dan krijg je

B-23

Ont breedt

pect afdwingen. Per slot van rekening, misschien zult U zich hebben afgevraagd: Waarom heb jezelf als spreker nu niet eerst eens netjes voorgesteld?" Kijk eens, ik kan wel zeggen, dat ik kardinaal Newman ben, of Paus Leo, of Napoleon. Maar ben ik daarom meer of minder? nee. Wat is hetgeen, dat de eigenlijke proef is, het eigenlijke zegel op mijn werk, op wat ik werkelijk ben? De wijze, waarop ik antwoord, de manier, waarop ik tracht U iets te geven. Is dat goed, dan accepteert U dat. En is het verkeerd, nou ja, dan laat U dat liggen. Dat maakt toch niets uit, of ik nou Napoleon ben of een oude notaris ergens vandaan, niet waar? Dat maakt geen verschil. Wanneer U dus U afvraagt : hoe kunnen we testen, wat zo iemand werkelijk is? dan kunnen we dat betrekkelijk simpel doen. In de eerste plaats : we schenken aan die naam geen aandacht. Maar we stellen eerst een paar vragen, die op de kern van ons wezen en ons geloof afgaan. Dan zullen we uit het antwoord alleen al merken, wat er is. Want een geest, die naar het goede streeft en die U werkelijk wil helpen, een geest, die dus werkelijk met U een contact zoekt, niet alleen om er zelf beter van te worden, die zal wel dagelijks aan bepaalde eisen moeten beantwoorden. En - dat is o. a. de geest, die ten goede streeft - zal ten allen tijde trachten positief te zijn. Een negatief antwoord wordt alleen dan gegeven, wanneer de vraag geen ander toelaat. Daar heeft U dus Uw eerste testmogelijkheid. Er is nog een tweede. Wanneer men te maken krijgt met een figuur, die zich meerdere maken aandient onder bepaalde naam, dan is het over het algemeen wel mogelijk om enige geschriften te pakken te krijgen. Bv. iemand dient zich aan als Thomas van Aquino. Goed. Wij nemen een paar delen uit zijn werk en wij leggen hen die voor. Wij zeggen: "Vertelt U eens, hoe dat is." Houdt hij zich aan de oude lijn vast, dan zou hij niet verder zijn gekomen. Dus ... mankeert er iets. Zou hij zichzelf gaan tegenspreken, dan zou zijn persoon volledig veranderd moeten zijn. En in dat geval zou hij ongetwijfeld ook die oude naam, herinneringen aan oude fouten, hebben achtergelaten. Slechts dan, wanneer zijn antwoorden dus een verduidelijking, een positieve uitbreiding van het vroegere betekenen, of een ruitelijke bekentenis van vroeger falen met onkleding van redenen, kunnen we weer aannemen, dat die persoon is, wie hij voor geeft te zijn. Verder maken we natuurlijk, wanneer we de gelegenheid er voor hebben in zo'n kring, nog wel gebruik van andere mogelijkheden. Stel nu eens voor, dat je een paar helderzienden hebt in de zaal. Laat die dan eens een keertje niet luisteren naar wie het is, maar kijken, wie het is. In vele gevallen zul je door de oversluiting en in-bezit-nening bepaalde aspecten zien, die er ook al weer op wijzen : "H, ik heb met die of die te maken". Een ernstig van te voren zich concentreren - al is het naar alleen door stil te zijn, laten we zeggen 2 of 3 minuten, voordat men begint; en ~~erantjes~~ in jezelf te bidden tot god - dan schept men alweer een kracht, waardoor het foutieve element, het zelfzuchtige element in de geest, zich bemoeilijkt ziet in zijn uiting, terwijl elke poging tot uiting in een dergelijke harmonische kring onmiddellijk gepaard gaat met allerhand waarschuwingen, dat hier iets verkeerd is. U moet altijd maar zo denken : De kwade geest - en daar bedoel ik niet de opzettelijk tot verderf voerende geest nee, maar dus de zelfzuchtige geest - nog niet gekomen tot begrip van de groot-Goddelijke Liefde en eigen taak als resultaat van dit begrip aanvaard, die zal altijd vastlopen, zodra ze komt in een harmonie, die niet meer zelfzuchtig is. Daar kan ze zich niet in bewegen. En daarmee is ook Uw vraag althans enigszins beantwoord. De reden weet U, die heb ik U gegeven. De mogelijkheid om op een dergelijke wijze zich te manifesteren, ligt voor een gedeelte in het gemeenschappelijk bewustzijn van

dese wereld, dat door elke geest - ook de Uwe sens - benaderd kan worden. En verder in de gedachten van de aanwezigen. Een geest kan de sfeer van de gedachten zeker - zo al niet de woorden - precies aflezen. En dat houdt in, dat hij sien daar, waar iemand een bepaalde verschijning verwacht, zich kan baseren op hetgeen die persoon daaromtrent in gedachten draagt, ook al denkt hij dat op dat ogenblik niet bewust. De vuurproef is altijd; Niet, wie zeg je te zijn; maar: wat geef je ons. Dat is eigenlijk de test. Is dat voldoende? - Dat is voldoende, breeder. Ik stel dus de volgende, de derde vraag: In de Bijbelse geschriften heb ik gelezen over de god Jehovah of Jahve van de Joden. We vinden ook in diezelfde geschriften, dat die god Jehovak een nog al tamelijk wraaksuchtige god was, die belust was op bloed, offers en zelfs zijn eigen volk niet ontzag om hen te verdrukken in zijn wraaknemingen. Het Joodse volk was verplicht - of het was niet verplicht, maar het deed het - te vechten met de naburige stammen, halve rasgenoten, van het ene oorlogje in het ander; en dan ziet men, dat de god Jehivak, wiens naam nu nog in de christelijke kerk voorkomt op altaren en muurschilderingen, enz., een zeer wraaksuchtige god was, die moerxop een rasgod gelijk dan op een werkelijke god van Liefde. Er is toch een tendens in de mens om een cosmische god te zoeken of een god van ons zonnestelsel, die boven een bepaalde wereld, ras of slan uitreikt. Hoe kunt U verklaren, dat de Christenen ~~xxx~~ nog vasthouden aan die verering van Jehovah? (vraag verder verkert).

➔ Kijk, die oorzaak is eigenlijk heel simpel weer te geven. Jesus was een Jood en hij bad dur tot zijn Vader in de vorm van Javeh, ofschoon hij eerder de vorm Adonai, dus de liefdevolle vorm van deze zelfde God aanbad. De Christenen hebben dit wel degelijk begrepen, maar ze hebben zijn verklaring verwerpen: "Want ziet, ik ber U het eind van het oud verbond en het nieuw verbond." Waar mee Jesus dus verklaarde, dat alle oud-bijbelse waarden hadden afgedaan en daarvoor in de plaats zijn leer kwam. Zijn leer die ook op 10 geboden is gebaseerd, maar die alle aspecten der oudheid verwerpt en daarvoor in de plaats de ware Vader stelt. Maar hoe was dat met die eerste Christengemeente? Als we nu eens nagaan, hoe Paulus bv. een tijdlang strijd heeft gevoerd met de Grieken over de vraag, of men niet eerst Jood moest zijn - dus de besnijdenis moest ondergaan - voor men Christen kon worden, dan zien we al heel gauw, welke richting het uitgaat met het Christendom. Het Christendom is in beginsel een extensie van het Jodendom. Als zodanig wordt het over de wereld verbreid; het resultaat van het chauvinisme van de Joodse verkondigers. En daarmee is ook tevens een basis geschapen, waarop men eigen onvolmaaktheid kan wegpraten. Daar gaat het om. Wanneer ik een wraaksuchtige en toornige God heb, dan kan ik een ander met Diens wraak bedreigen. Heb ik alleen maar een liefdevolle God, dan zou ik moeten zeggen: "Bedenk om de liefde Gods, dat de Vader je niet kan aanvaarden, wanneer je zo blijft." Dat maakt geen indruk. Maar als ik je kan bedreigen met hel en verdoemenis. U weet, hoe dat nog gaat vandaag aan de dag. Hoe wordt er vandaag nog niet aan alle kanten met de hel geschermd, met de verdoemenis en de ondergang, met Gods wraak, die zal neerdalen op deze wereld. En het is begrijpelijk, dat een dergelijke God een nachtinstrument is. En dat zou ons moeten terugvoeren tot vóór Mozes. Want vóór Mozes kennen we de aartsvaders, het gewone Joodse volk, dat zijn God aanbidt in de natuur. Hem zien als de éne God. Geboden zijn er nog niet. Wij weten bv., dat Abraham's geloof wel degelijk sterk getint is door het Perzische geloof, wat hij op zijn swerftochten naar zijn uiteindelijke gebied heeft leren kennen. Mozes nu is geschoold in de Egyptische school, is Egyptisch priester geweest, heeft een

Egyptische opleiding gehad. En in Egypte was de godsdienst niet alleen een godsdienst, maar het politieke instrument. Vandaar dat hij - wanneer hij zijn volk tot eenheid moet samenbrengen - de verschillende goden, die de stammen aanbidden, moet samenbrengen in één figuur. Wij zien bv. Jahve als de vuurgod. Jehovah is een natuurgod. Adonai is een cosmische god. Adonai werd hoofdzakelijk door de stam van Benjamin en Levi vereerd. Mozes kan geen meerdere goden, geen geschillen hebben. Hij moet dat volk samenhouden. En hij weet voor zichzelf dat er maar één God is. Dus brengt hij de eigenschappen van al deze goden zo samen, ~~waarvoor~~ ^{dat} de godsdienst ~~aan zichzelf~~ ^{aan zichzelf} een instrument wordt, waardoor hij ~~aan~~ het opzichselve nu niet zo direct prettige volk, dat hij dan uit Egypte wegleidt, kan regeren. Dus de eerste gebruiken zijn wel degelijk ontstaan door vermenging van het religieuze met het politieke. Daar komt verder bij, dat wat wij het Oude Testament en de Bijbel noemen uiteindelijk tevens het geschiedenisboekje is van het Jodenvolk. Het is dus ook historie. In vergelijkt U nu maar Uw eigen opvattingen over Uw eigen geschiedenis. Neem bv. de Gulder-Sporenslag. Glorieus gebeuren, nietwaar? Maar aan de andere kant zouden ze ook kunnen zeggen: een opstand van een stelletje rovers., die de gevallen en de lijken nog beroofd hebben. Het ligt er maar aan, hoe je de zaak bekijkt. En dat hebben de Joden natuurlijk ook gedaan. Ze hebben vanuit hun volk en hun opvattingen de rakk a.h. w. beschreven, geprojecteerd. Neem bv. de val van Jericho. Daar kun je van zeggen: een van God gegeven glorieuse overwinning. Je zou ook kunnen zeggen: een meedogenloos bloedbad, dat slechts geëvenaard werd ~~in~~ door het bloedbad, dat 70 na Chr. de Romeinen aanrichtten in Jeruzalem. Kijk, de manier van interpreteren was eenszijdig. De feiten, die historisch ook wel bestonden, werden weggedrukt; en daarvoor in de plaats kwam dus alleen de overwinning, die in de naam van Jahve of Jehovah geschiedde. Resultaat: de Joodse godsdienst is de meest chauvinistische geworden, die er op de wereld bestaat. Zij verwerpt alles, behalve zichzelf: het uitverkoren volk. Maar ja, dat hebben we ook wel eens later gehoord. Ik merk aan het Duitse Heerenvolk. Aan het door de goden uitverkoren Japanse volk. Denk aan Frankrijk, als het enig beschaafde land. Was dat zo? Welnee. Maar men propageerde dat. En ze hebben dat zo sterk doorgevoerd, dat Jezus uitdrukkelijk op een gegeven ogenblik de tempel en de tempelgebruiken moest verwerpen. Dat hij moest zeggen: "Kijk, die tempel betekent niets. Hier, het is een plaats van ontucht. Het is niet het Huis mijns Vaders, ~~waar~~ God wordt geëerd. Waar God geëerd wordt, daar woont God voor ons. Daar stellen wij ons voor, dat Hij verblijft. Maar wat de mensen er van hebben gemaakt, is een schandaal." En dat is nou iets - dat is missen in pijnlijk - maar dat ik over de Christelijke kerken van deze tijd ook zou willen zeggen. In de naam van Jezus volbrengt men de meest heidense praktijken. In de naam van Jezus rechtvaardigt men onderdrukking van andere volken enz. En dat doet men alleen, doordat men vergeet, dat Jezus de leer van naastenliefde brengt. Van de éne God, wiens naam er niet toe doet. De ware naam Gods is het geheim, dat slechts enkelen doorgronden. En wie het geheim voor zichzelf gevonden heeft, bewaart het, omdat men het uitsprekende ^{tot} vernietiging van het ik of ondergang van de wereld komt. Laten we eerlijk zijn: wat voor naam wij geven aan God, maakt minder uit. ~~Waxxxx~~ Of wij zeggen; Adonai, de Heer, of Jehovah, de Heerser, blijft gelijk. Zo kunnen we de naam Jehovah schrijven als aanduiding van God in elke kerk, zonder ~~aan~~ dat het iets uitraakt. Wij zouden ook kunnen schrijven: Brahman. Dat maakt ook niets uit. Wanneer in ons een besef is van een cosmische God, alles in standhoudende uit Zichzelve, alles bevattend in Zichzelve, en zo met volmaakte liefde beschermende al het zinnige. Dat is eigenlijk de kwestie, dat is het punt, waar het om

Wanneer men zich op de oud-testamentaire waarde gaat beroepen in het Christendom, verloochent men m.i. reeds Jesus, die uitdrukkelijk volgens zijn eigen verklaring en zijn hele leer een vernieuwer is. En daarmee deze oude waarden dus laat ondergaan tot een historisch belangrijk, maar geestelijk niet meer dwingend werk, waarin zowel wijsheid als dwaasheid zijn weergegeven. Ik hoop, dat het voldoende is, maar commentaar er op wil ik graag accepteren, hoor.

x Ik dank U, broeder. Ik maak plaats voor iemand anders, ik heb nog vragen genoeg te stellen, maar de anderen waarschijnlijk ook.

x Broeder, als ik deze vraag mag stellen: Hoe weten de afgestorvenen, dat van iemand, die zich nog in de stof bevindt, het uur van overgaan gekomen is Het komt bv. vaak voor, dat een stervende een verschijning ziet van een familielid, dat hem komt halen.

→ Nou moeten we eerst eens even goed kijken: Wat is de band, die kan bestaan tussen een overgegene en een mens in de wereld. Stoffelijke belangen en banden zeggen niets meer. De enige banden, die we werkelijk kennen als onverbreeklijk door alle werelden zijn liefde, en de negatieve liefde of de haat, dat zijn de twee enige waarden. Maar wat betekenen beide? Een intens deelgenootschap, een intens deel-hebben aan een ander en diens leven. Wanneer een overgegene dus een mens op aarde werkelijk liefheeft, een band daarmee heeft, dan zal juist door de uitschakeling van het grofstoffelijke, dat alleen maar een rem is voor de werkelijke impuls van het wezen, een veel betere band ontstaan. Die nu wordt door de stof niet zo makkelijk gerealiseerd. Maar wanneer die aan zijn einde begint te komen, wanneer dat leven zo ten einde speedt, dan zal de zelfde mens in zijn gedachten beginnen te zoeken naar een houvast. Het klinkt misschien dwaas, maar ik weet het uit eigen ervaring en ik heb het duizenden malen bij anderen gezien. De mens, die sterft, zoekt naar een houvast, omdat de zekerheid van zijn wereld gaat verdwijnen. En die onzekerheid zal via de band der liefde worden overgebracht - onverschillig in welke sfeer men verkeert - aan ieder, die krachtens liefde gebonden is met deze mens. Is het dan nog een wonder, dat deze onmiddellijk hierop reageert en geheel zijn belangstelling richt op dit als deel van het ik erkende wezen, - want liefde is éénheid erkennen - dat in need schijnt te zijn? En dit wordt dan door de stervende gerealiseerd als een beeld, want hij kan zich de ware geestelijke gedaante niet voor ogen halen. Maar hij voelt ze aan en reconstrueert in zijn gedachten a.h.w. nog een ogenblik het vliedende beeld van wat vroeger was. En dat krijgt scherper gestalte. Naarmate de geest meer vrij komt uit het lichaam, zal ook de geest meer geestelijk kunnen ervaren en daardoor het licht zien en de werkelijkheid, die schuil gaat achter al die sombere stoffelijke dingen. En dan krijg je dus dat beeld, waarover U spreekt. "Mier is moeder om me te halen", zegt vader bv. "Ik zie haar, het is licht. Wat is dat mooi." Of, wat je ook wel eens hoort: "Stil, stil, ik hoor ergens muziek." Dat zijn zo van die verschijnselen. De mens ervaart de geestelijke sfeer al reeds, terwijl de geest nog los aan het stoffelijk lichaam is gebonden. Dat is dus de hele verklaring. De band van liefde betekent eenheid, en daardoor weet men dus, hoe de ander leeft. Niet alleen het ogenblik van overgang, maar het hele leven. Ik hoop, dat dat voldoende is.

x Ja, dank U wel. Als ik U deze vraag mag stellen: Waarom geeft de huidige geestelijkheid ons geen bewijzen van het leven na de dood en laat de mensheid in de onzekerheid door slechts te zeggen het te geloven?

→ Omdat in de priesterstand datgene is verloren gegaan, wat haar oorspronkelijke kenteken was. Want toen Jesus zijn eerste priesters, zijn eerste gelcofs-

verkondigers nitzend, de apostelen, toen zei hij hen : niet te gaan en zieken te genezen in mijn naam. De apostelen moesten op de duur toegeven: ze hadden geen geloof genoeg. En ja, ze hadden een gek figuur geslagen; ze deden het liever niet meer. En dan zei Jezus : Gaat weer, gelovend in de kracht des Vaders en mijne kracht, zegenend in de naam des Vaders en mijne naam; en ik zeg U "Gij zult volbrengen". Toen hebben ze het ook gedaan. En het was de gewoonte, dat deze kracht door handoplegging werd overgebracht aan de vertegenwoordigers van het geloof. In die tijd van de eerste Christenen was, wat tegenwoordig de priester is, eigenlijk de huisvader. Dus die was zegnende ook hetavondmaal, die doopte, enz. Maar de priester, die door handoplegging was gevijld, die genees ook. Hij was dus een genezer. Hij had helderziende gaven. De biecht was oorspronkelijk niet alleen maar een schuld belijden tegenover God, maar tevens een inspiratief ontvangen van goddelijke waarden door de priester, waardoor hij leiding kon geven en niet alleen maar vergeving. Er waren echter hoe langer hoe meer priesters, die belangstelling kregen voor macht, voor bezit, voor aanzien i.p. v. voor dienst aan God. We zien dat o.a. aan het Byzantijnse hof zeer sterk, waar de priesters de zaak al regeren, voordat de keizer eigenlijk goed Christen is. We zien dat ook in Rome, zodra het Christendom een beetje de overhand krijgt. Toch is in Rome het genezen - dus het bovennatuurlijk werk van de priesters - int iets wat langer voortduurt dan bv. in Byzantium. En ook in Israël zelf en omgeving. Op de duur werd priester zijn niet meer een innerlijke staat, maar een wetenschap. Een priester moet tegenwoordig geschoold zijn in theologie, logica, filosofie, enz., zelfs in sociale wetenschappen. Hij heeft dus een aangeleerd beroep, maar geen roeping, die van binnenuit komt. Hij kan zich gereepen voelen tot God, maar hij komt nooit tot het purt, waar hij deze werkelijke aanvaarding krijgt; want hij wordt volgepropt met wetten, met reglementen, met kennis. Hij is dus niet meer in staat om het feitelijke wonder te verrichten. Het enige, wat hij nog kan, is het rituele wonder trachten te volbrengen, zoals de transformatie bij een misoffer, enz. Het is uiteindelijk ook niet zijn verdienste, wanneer hij dat nog doet. Want in heel veel gevallen is bv. het sacrament toedienen voor zo'n priester geworden een ja, hoe moet ik dat zeggen - een deel van zijn beroep. Hij doet dat niet meer om God te dienen en uit God direct; hij doet dat meer, omdat het ze hoort tegenover de mensen. Ze bedoelen het niet kwaad, maar ze zijn niet meer in staat om te komen tot deze volkomen vrijdom van elk menselijk opzicht, van elk stoffelijk belang, van elke interesse in macht en wachtpolitiek, die noodzakelijk is om het wonder te kunnen verrichten. Zij, die de wonderen Gods uit Gods kracht verrichten, zijn liegenen, die hun leven aan God hebben geschenken en hetzelfde niet meer achten. En zo lang dat het geval niet is, zijn waarde vriend, zullen de priesters wel falen en geen tekenen meer geven van Gods macht; en ook niet van het leven na de dood. Spraken in de eerste Christengementen nog vaak de stemmen der overgeganen, lezen wij in de legenden en overleveringen van kloosters en kerken, dat overgeganen zich manifesteerden als zaligen of verdoemden, langzaam naar zeker heeft men dit onderdrukt. Want uiteindelijk, de verschijning van een dode, die andere woorden spreekt dan de kerk heeft goedgekeurd, is voor die kerk niet meer aanvaardbaar. Zij doet zelfs alles om dit te voorkomen. Alleen in zeer beperkte kringen séanceert zij. Besloten tussen haar priesters vinden wij inderdaad soms brengen, waar hoog-geestelijke waarden worden bereikt, waar wonderen gebeuren. Maar dit hoort niet meer aan het volk, want i.p.v. het volk de

gelegenheid te geven tot Jesus te gaan, tot de Vader te gaan door Jesus, dan welke tot een bewustzijn te komen, heeft de kerk zich een andere taak opgelegd: de mensen te leiden. En leiden kun je over het algemeen beter de dwazen dan de wijzen. Dus daar heeft U het hele geval, mijn vriend.

x Ik dank U voor deze uiteenzetting. Als ik nog één vraag mag stellen; dat is de volgende: Vóór de verschijning van onze Heer Jesus Christus deden de meeste staatsheeren voor het beleid van hun regering een beroep op wijzen of profeten. De vraag is: zal deze toestand zich in de toekomst blijven handhaven en zal er dus nimmer een beroep worden gedaan op moderne profeten, wat dus zou bewijzen, dat het bewustzijn van onze huidige staatslieden die graad heeft bereikt, dat ze dat niet meer nodig hebben?

- Ha... ja .. laat ik proberen om elke hatelijkheid weg te laten, wat me bij dit onderwerp - ondanks mijn verdraagzaamheid - werkelijk moeilijk valt. Laten we het zó stellen: De doorsnee-staatsman is degeen, die de verantwoording draagt voor hetgeen zijn ondergeschikten doen zonder precies te weten, wat ze doen. Hij wordt dus inderdaad geleid en soms zal hij - juist wanneer hij voelt, dat zijn eigen capaciteiten niet voldoende zijn - moderne profeten ter raad trekken. Om U een voorbeeld te geven: Het Pentagonum bv. houdt er vier verschillende groepen op na van magiërs, astrologen, ^{en dergelijke alle} die elk voor één van de verschillende delen van het leger berekeningen maken, adviezen geven en ze mede bepalen wanneer een dag gunstig is voor een proef, enz.; wat wel en wat niet kan gebeuren. Hetzelfde geldt - al is het niet algemeen bekend - voor een groot gedeelte der machten van het Kremlin en het Rode Leger. Zowel in Nederland, België als in Frankrijk vinden we staatslieden, die bij waarzeggers, mediums en dergelijke te raad gaan. Ik noem maar een paar voorbeelden. Wanneer zou een staatsman het nu kunnen stellen zonder deze dingen? Wanneer zijn persoonlijk belang op de achtergrond komt, hij zich bepaalt tot het volbrengen van datgene, wat hijzelf kan oversien en nalaat te handelen als onbewuste vertegenwoordiger - niet van een volk of van een ontwikkeling - maar van een kleine belangengroep binnen dat volk. (of hij dat bewust of onbewust doet) Een staatsman, die begrijpt, dat zijn taak niet is te zorgen voor nageslachten loch deze nageslachten te belasten met de schulden van het heden, maar in feite zich houdt aan het geven van gestalte en regeling in het minimum, dat noodzakelijk is om een sociale samenleving mogelijk te maken met een minimum aan middel en een maximum aan vrijheid voor zijn onderdanen, die zal ongetwijfeld geen profeten of raadgevers nodig hebben. Want ~~hij~~ zal juist - door zijn vrijheid van belangen-politiek en zijn volkomen simpel en nuchter verantwoordelijk zijn tegenover heel het volk, met zijn hele eigen persoonlijkheid ook - in staat zijn om te putten uit het bewustzijn, dat God in elke mens heeft gelegd. Maar zolang hij zich bezighoudt met het spelletje, waarbij het ene belang tegen het andere moet worden uitgespeeld, dan heeft hij wel een paar kaartleggers en waarzeggers nodig, omdat daar, waar de wijze geen inzicht geeft, de dwazen soms de waarheid spreekt. En daar, waar de dwazen geen uitweg meer ziet, de stem van tien wijzen niet voldoende is om hem wijsheid van handelen te geven. Nou, ik hoop, dat ik het niet te scherp heb gezegd, maar zo zie ik dat ongeveer.

x Ik dank J voor die uiteenzetting. Ik heb nog wel enkele vragen, maar zal eerst andere vrienden de kans geven.

.. Ja, we zullen dan afspreken - ik moet dadelijk weer weg - dat we nog maximaal drie vragen beantwoorden. Dan gaan we een ogenblik pauzeren en na de pauze kunt U dan met de andere spreker verder gaan. Is dat goed? Ja. Nou, dan

vraag no. 66n.

x Nou, broeder, dat is de volgende : Ik ben van mening, dat elke gebeurtenis op de aarde reeds van tevoren door intelligenties, in vergadering bijeen, besproken en uitgespeeld zijn geworden. Is dit juist? Kan men daaruit niet besluiten, dat alles van hierboven beheerst en geleid wordt? Zowel ten kwade als ten goede?

→ Het is zo, dat de mogelijkheden en de wijzen, waarop wij daaruit trachten te kiezen, inderdaad wordt besproken in vergaderingen, waarbij niet alleen intelligenties aanwezig zijn, maar ook wel degelijk soms ingewijden uit de stof. Er bestaan zelfs jaarlijkse vergaderingen daaromtrent. Maar daarin wordt niet bepaald, wat zal gebeuren, maar wordt berekend, wat mogelijkerwijs zal gebeuren. Met andere woorden, de geest is niet in staat het uiteindelijke verloop van de gebeurtenissen op deze wereld ten goede of ten kwade te bepalen. Dit ligt in het bewustzijn van de mensen. Dat "in het bewustzijn" klinkt misschien vreemd, maar ik zal trachten het duidelijk te maken. Onze Schepper is volmaakt. Er kan voor ons niets bestaan, dat niet reeds in Hem bestaat. Wanneer Hij Zich als volmaakt wezen uit, nou dan zal ook Zijn uiting wel degelijk volmaakt zijn, niet waar? Kunnen wij ons een God voorstellen, Die uit Zijn volmaaktheid het orwelmaakte schiep? Dat ~~kan~~ ^{kan} ~~men~~ ^{Hij} zich niet eens voorstellen, wanneer Hij volmaakt is. Hij is, JIE is. Hij kan niet anders worden. Dus bestaat er, wat voor ons als mogelijkheid te realiseren is, rond ons. Maar ons eigen bewustzijn kan deze volledigheid, deze volmaaktheid niet aanvaarden of zien. Zij ziet slechts enkele aspecten er uit. Wij beleven dus uit het totaal van de vastgelegde mogelijkheden slechts die mogelijkheden als werkelijk, die wij door ons eigen bewustzijn tot werkelijkheid voor onszelf hebben gemaakt. En waar een gemeenschappelijk bewustzijn gericht kan zijn op een mogelijke ontwikkeling van een wereld, kan dit bewustzijn uit de vele mogelijkheden er één zeker-en zonder grote invloed, mogelijk van enkelingen-tot werkelijkheid laken voor het geheel. Maar wanneer die eenling zijn bewustzijn weet in te stellen op het Goddelijke inplaats van op het gemeenschappelijk bewustzijn, dan zal deze realiteit, waarvan hij in de stof deel uit moet maken, krachtens zijn stoffelijkheid - voor die ene persoon een geheel andere inhoud en geheel andere gestalte krijgen dan voor de rest. Zodet hij daarin toch weer de aspecten vindt van het Goddelijke, terwijl het voor de rest soms maar al te droevig en te demonisch is. Er is dus geen sprake van een door ons noodzakelijkerwijze ondergaan van toentanden, die door anderen voor ons zijn bepaald. Wel is er sprake van een door ons zelf kiezen uit een veelheid van vaststaande mogelijkheden, van één bepaalde mogelijkheid. En verder, dat wie inzicht heeft in de mensheid en in deze mogelijkheden van tevoren wel kan vaststellen, welke mogelijkheid met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal worden gekozen. Ik hoop, dat ik duidelijk ben.

x Dank U wel, broeder.

x De volgende vraag is dit : Hoe houdt men het lichaam van begeerte in bedwang; en wat is de kracht en de uitwerking van het gebed in die aangelegenheid?

→ Wel, begeerten, die zijn normaal; die behoren tot het leven. En de begeerte in de mens, die maakt in de mens bepaalde kwaliteiten wakker, die hij kan gebruiken voor een uiting der begeerten of een transmutatie daarvan in kracht, die geestelijk kan worden gebruikt. Wanneer wij dus begeerten hebben, die wij willen beteugelen, omdat wij voor onszelf deze begeerten als niet passend bij ons leven zien, dan is onze enige uitweg deze te richten als kracht op een hoger plan en ze daar te niten. Nu maakt het gebed het voor ons soms makkelijk

ker, wanneer wij niet meer bidden en vrij te zijn van begeren (dus ons niet gaan richten op de vernietiging van een waarde in onszelf, die tot de eigenlijke wezerszijde er van behoort), maar ons gaan richten op het gebruik van deze krachten in een goede en aanvaardbare richting. Want door ons te richten tot God, verheffen we ons bewustzijn boven het normale ~~zijde~~ peil van ons leven. We vinden hier dus geestelijke kracht. En door te vragen om een taak, waarin wij ons begeren kunnen uiten op een aanvaardbare wijze, krijgen wij die taak ook inderdaad toegewezen. Dan vinden wij dus wel degelijk voor onszelf een mogelijkheid om in overeenstemming met de goddelijke wetten, zonder schade voor onszelf of voor anderen, deze krachten te uiten in bv. het helpen van anderen; het omzetten van begeerten soms in kracht om anderen licht te geven en zon. De ontzegging van materiële rijkdommen en genietingen, zoals bij Farneiscus van Assisi bv. maken hem tot de meest zonnige prediker van het hele land en degen, die het ware Christendom een tijdlang doet herleven o.a. in Italië en Frankrijk. En ^{zelfs} in Spanje hier en daar (~~zelfs~~ ^{ofschoon} daar de Benedictijnen er ^{naheen} tussen zaten en de Dominicanen). Wanneer wij zien, hoe mensen in staat zijn hun sexueel begeren zozeer aan banden te leggen dat zij juist daardoor grote sprekers worden, grote predikers, dat zij juist daardoor genezers worden, waar zij dit teveel aan krachten op een andere wijze uiten, dan zal het ons duidelijk worden, dat geen enkele kracht, die in het menselijk lichaam of in de menselijke geest schuilt, beheerst of vernietigd moet worden. Zij moet gedirigeerd worden in de juiste richting. Elke kracht in de mens of in de geest kan op meerdere wijze geuit worden. Maar over het algemeen is er slechts één uiting voor ons, die werkelijk helenaal belangrijk is, die werkelijk een bevrediging betekent van ons geestelijk begeren naar bewustzijn, naar stijging, naar vrede. Terwijl zij ons anderzijds ook de vrede laat van de wereld, waaria wij leven. Is dat antwoord duidelijk genoeg zo?

x Ja, dank U wel.

- Nou, de laatste vraag dan. Wie zal dat zijn?

x Is het waar, dat men na de dood een hevig gevoel van koude bekent? Waaraan is dit te wijten en hoe lang duurt die toestand?

→ Na de dood is eigenlijk niet helenaal zuiver. Maar het sterven, dat veroorzaakt eigenlijk de kou. Dat is begrijpelijk. Kijk eens, die geest is nog volledig gebonden aan het lichaam; het lichamelijke bewustzijn functioneert nog. Dat doet het soms onder omstandigheden drie vier dagen na de dood. In de meeste gevallen nog een drie- tot veertwintig uur. Tenminste in Uw hemelstreken. In het Oosten is het meestal beperkt tot een uur of drie, vier. (In equatoriale streken dan). Wanneer U nu sterft, wat gebeurt er? Uw bloed circuleert niet meer. D.w.z., het bereikt de uiterste delen van Uw lichaam niet meer, handen en voeten, enz. Dat bloed nu is de drager van de kracht, waardoor de verbranding plaats vindt, waardoor dus warmte ontstaat. Maar het zenuwstelsel, berustend op zenuwkracht, vitaliteit, kan men uitdrukken in micro- (niet dat het belangrijk is), maar micro-electrische stroompjes zijn dat in een grootte van 1/1000 tot 3/1000 millivolt. En die worden als signaalsterkte tot 3-4 ~~micro~~ 4/1.000 volt opgevoerd soms. Dus deze krachten blijven voortbestaan; die vloeien niet zo gauw af. En nu stellen de zenuwen dus vast in het lichaam, dat het bloed niet meer circuleert, dat het koud is; en U voelt de kou. Het lichaam probeert dan vaak door bewegingsprikkels aan het spierweefsel zich daartegen te verzetten. U weet, als U werkelijk koud bent, dan gaat U verschillende dingen doen. U krijgt "kippevel". Dat is uit de tijd, dat een mens nog een waent had. Door het opzetten van de haren werd meer lucht er tussen gevangen en de warmte-uitstraling van het lichaam verminderd. Uw spieren gaan

...kijken. Door een voortdurende beweging kan een eventuele bramp in een bloedvat worden voorkomen, worden opgeheven en daardoor de bloedstroom weer worden toegevoerd. Dus deze reacties spelen zich ten dele nog af. U wordt steeds kpu -der. Maar dat hart staat al bijna stil. Uw bewustzijn is officieel al weg. U ziet en U hoort niets meer. Toch blijft U zich geestelijk nog bewust van dit lichaam, want U meent er nog één mee te zijn. Het gevolg is, dat U het kudef gevoelt, die naar het hart toegaat. Maar wanneer die koude zover is, dat zij het hele wezen in beslag neemt (dat kan enkele uren soms duren, voor het zover is ; het kan ook in enkele minuten zich soms afspelen). dan krijgen we het eigenaardige gevoel van kramp. Want nu is er $\frac{1}{2}$ u. Er is geen enkele mogelijkheid meer tot uiting van zenuwkracht en de totale vitaliteit ontladtd zich. En die ontlading vindt plaats in de dwarsgestreepte spieren. Daarvan is het hart en één. Vandaar dat wij het gevoel hebben, dat er in ons hart iets uit el -kaar springt - een gevoel van uitketting - en kort daarop het grootste zenuw -kanaal, het ruggemerg, waarmee ook onze geest tevens haar sterkste verbindin -gen heeft(de hersens, het achterhoofd) het gevoel komt van een warmte, die kout tot een vlam. Een vla, die over het algemeen begint bij het stuitbeen en zich voortzet langs de ruggesgraat tot het achterhoofd, vanwaar dan met een soort explosie plotseling het bewustzijn buiten het lichaam staat. En dan is er van kou geen sprake meer. Dan blijft er alleen over het eigenaardige waarnemen van jezelf, maar je voelt je alsof je 20 meter hoog bent en dat lichaam van jou maar normaal is: dus het lijkt klein en het lijkt op een ver -licht toneeltje te staan, omringd door donker. De belangstelling neemt alleen bepaalde voorstellingen op. Dan is die kou afgelopen. Dus in antwoord op Uw vraag: het is inderdaad waar, dat kou bij het stervensproces een van de laatste ervaringen is. Het is echter niet zo, dat die kou voortduurt- tensij men zich met het lichaam blijft vereenzelvigen. Maar in dat geval zal elke (...-refrac -tie?) dus elk verhaal van het lichaam ook mede in de geest pijnlijk worden er -varen. Het zijn de stofgebondenen, die het ergste lijden. Maar de duur van die kou is dus zodanig, dat bij de dood deze kou praktisch onmiddellijk weggaat, tensij men nog zeer lang aan de stof gebonden blijft. Is dat voldoende zo?

x Ja, dank U.

- Nou, vrienden, dan moet U mij niet kwalijknemen, dat ik afscheid ga nemen. Maar uiteindelijk, ik heb meerdere taken dan deze. En ik ben alleen dankbaar, dat wij een ogenblik gezamenlijk hebben mogen spreken. Ik hoop, dat het voor U misschien een mogelijkheid tot bewustwording heeft betekend, zoals het voor mij heeft betekend een mogelijkheid om mijn wil - de wereld bij te staan - in een voor die wereld kenbare wijze uit te drukken. Na een pauze, die U dan zelf kunt bepalen, kunnen we dan overgaan tot de tweede spreker en daarna zullen wij zo mogelijk ook doen sluiten met het Schone Woord, dus op een wat dichtelijker wijze. Goeden middag, allemaal.

Goeden avond.. eh,.. Goeden middag, vrienden.

Ik ben een beetje met de tijd in de war, maar daar moet U maar niet op letten. Nou is het de bedoeling, dat ik Uw vragen beantwoord. Ik hoop, dat ik aan die bedoeling tegemoet zal kunnen komen. En voor de rest ... begin maar; dan zullen we wel kijken, wat er van terecht komt. Wie begint?

- Is er voor de nabije toekomst geen oplossing om de zozeer verspreide suiker -ziekte te behandelen zonder inspuitingen van insuline. Bestaat er ook genezing voor evenals voor kanker?

→ Wat die suikerziekte betreft kan ik alleen vertellen, dat men op het ogenblik al een middel heeft gevonden, dat voor bepaalde soorten van suikerziekte zogenoemd "oraal" kan worden genomen. Nou is oraal alleen maar een heel deftig

woord, wat doktoren gebruiken, wanneer ze je niet willen vertellen, dat je het gewoon kan inslikken. Dus een begin is er gemaakt. Maar ze op het ogenblik verder komen in de hormoon-therapie, nemen we aan, dat ze nu in de komende 10, 20 jaren de suikerziekte grotendeels kunnen zullen kunnen oplossen. Wat kanker betreft, hierbij zal men moeten leren een onderscheid te maken tussen de verschillende ziekte-oorzaken, die weliswaar allemaal gelegen zijn in zwakte van het weefsel en daardoor ontstane celwoekering; maar waarbij de oorzaken soms kunnen liggen in het lichaam zelf (dus eventueel afwijkingen in interne secreties) terwijl in andere gevallen (en de meest voorkomende) een virus allereerst een aantasting betekent o.a. van het bloed en daarna pas het ontstaan van het eigenlijke kankerweefsel. Wat dat laatste betreft, ... (onverstaanbaar) we, dat ze op het ogenblik er al iets tegen hebben gevonden, n.l. in Duitsland. En wat het tweede betreft, menen we, dat ze op het ogenblik heel aardig ver beginnen te komen ook weer met bestrijding daarvan door middel van die "frisch-Cellen-Therapie", die op het ogenblik in Zwitserland nog al populair is. Maar voordat er werkelijk een algemene genezingsmogelijkheid wordt gevonden, zou ik het toch nog wel een jaar of 50 de tijd geven.

x Is er met het denken aan deze ziektes ook iets te veranderen? Door een manier van denken?

→ Ja. Het gedachtenleven kan natuurlijk een grote invloed hebben. Want wanneer je gedachten sterk gericht zijn, dan kun je daarmee ~~kinhauskkrstark~~ bepaalde lichamelijke veranderingen tot stand brengen. En waar dus kanker zou kunnen ontstaan door ... eh .. hoe moet ik dat zeggen ... onregelmatigheid van interne secreties, kan deze door denken alleen reeds redelijk gewijzigd worden. En als je dat sterk genoeg zou doorvoeren, dan kun je het kankerweefsel wel niet vernietigen, maar inkapselen door overgrote toevoer van vitaliteit aan de omliggende weefsels. Maar als ik daar verder op door moet gaan, moet ik eerst een specialist zoeken, heer. Dat zal ik er bij vertellen. Ze denken dat ik niet. Maar ... iets weet ik er dan wel van. En ik weet dus ook, dat je met gedachten tegen kanker-ontwikkeling inderdaad wel iets kunt doen en met geestelijke krachten soms ook kunt helpen om een genezing tot stand te brengen. Genoeg?

x Dan heb ik nog een vraag: Zal er ooit een toestel uitgevonden worden, dat het zo mogelijk maken met de geestenwereld in verbinding te komen?

→ Nou, eigenlijk bestaan er al dergelijke toestellen. Maar het enige beroerde is, dat de mensen op het ogenblik nog niet weten, hoe zeg die toestellen goed moeten gebruiken. En daar het voor ons in de geest moeilijk wordt om dat nou allemaal heel precies in orde te helpen brengen. Daar zijn in de eerste plaats toestellen, die berusten op verandering van spanningen in de kamer; dus lucht-eletrische veranderingen in de kamer. Wanneer een geest bepaalde frequenties kan uitzenden, dan wordt dat door een soort antenne-systeem, op de bodem uitgelagd en op het plafond uitgespannen, opgenomen; en dan vinden ze daarin de mogelijkheid om bepaalde grafieken te maken. U weet wel, van die slinger-slang-lijntjes, die ze gebruiken om je iets duidelijk te maken, wat je toch niet begrijpt - en daaruit kunnen ze dan inderdaad de aanwezigheid van een geest reeds constateren en bovendien soms reeds bepaalde eigenschappen. Dat is hoofdzakelijk een reeks van experimenten in Milaan en ook wel in (Padua?) Dan heb ik ze in Engeland op het ogenblik een apparaat uitgevonden, dat werkt met kleine warmte-verschillen - dus onttrekken van warmte aan de omgeving -, doet in een staaf veranderingen optreden, die dan als geluid of als beweging

gen van een wijzer kenbaar wordt gemaakt. Ook daar zou uiteindelijk misschien wat mee te bereiken zijn. En dan is er hier in Holland iemand, die probeert op het ogenblik een besloten elektrisch veld, statisch, zodanig aan te brengen, dat hoogfrequente wijzigingen daarin worden opgenomen door versterker en ook weer kenbaar gemaakt hetzij op zo'n soort van televisie-buis en een slingerlichtje, of in een luidspreker als geluid, of met een schrijfsnaald ook wel als een grafiek. Dus we mogen zeggen, dat ze er aardig ver mee kunnen komen. Maar voordat de mensen ^{begrijp} zijn om hun laboratoria te gebruiken om deze dingen werkelijk wetenschappelijk vergaand en experimenteel uit te werken, zal het nog wel even duren. En daarom denk ik, dat voordat we telegraafverblind ding krijgen van onze wereld naar de Uwe, dat we zeggen: "Köm, we zullen die kring daar en daar eens even opbellen", dat zal nog wel even duren. Nou?

x Van verschillende gesteltelijke zijden wordt gesproken over een grote natuurramp die de wereld gedeeltelijk zal verwoesten, maar levens het begin zal zijn - na de verwoesting dan - van een nieuwe wereld, een betere wereld.

→ Maar dat staat nog lang niet vast, hoor. Maar de mogelijkheid is aanwezig. Alk eens, dat hangt samen ten eerste met de zor, waarop de uitbarstingen een grotere hevigheid krijgen, waardoor stralingen in de aarde doordringen, die daar de eigen straling van de aarde sterker activeren. En het staat verder in verband met een soort van barst in de aardkorst, die loopt .. ja.. zeg ongeveer van de Fidzjies in de richting van Indië, Nederl. Indië dan - o nee pardon, er is geen Nederl. Indië meer, er is alleen Indonesië. Nou ja, dat is één-pot-nat. Dan gaat ze verder in Afrika in de richting van Kenys. En vandaaruit naar de kant van Zuid-Amerika, de Andes. Vandaar loopt ze naar het Noorden toe en eindigt dan gaande zo door Californië en een gedeelte van Canada tot even bij Alaska, waar ze ~~sigant~~ eigenlijk in de zeebodem ligt, de kant van de Bering op. Wanneer nu in de aarde de activiteit te groot zou worden en gelijktijdig magnetische stormen zouden ontstaan door werking van de zon dan zou er wel eens een heel grote vulkanische uitbarsting kunnen komen. Dat brengt met zich mee: zeebevingen, atmosferische veranderingen, stormen, enz. En ja, wanneer dat gebeurt, dan is de aarde natuurlijk ... niet erg gelukkig. Maar ik zeg: het staat nog lang niet vast, dat dit zeker gaat gebeuren. En we hebben een ~~lelijk~~ gekregen - ja, als ik te veel babbel, zeg je het maar dan houd ik m'n mond, hè - maar we hebben een lesje gekregen. We hebben nl. een tijd geleden gezegd; Denk er/om, de mogelijkheid bestaat in de komende jaren, dat dit gebeurt. En vooral aan de zee kust is het dan belangrijk dat men beschikt over wat reserve-levensmiddelen en zo. Nou, toen gingen de mensen meteen zeggen: "O, maar het volgende jaar dan komt er een grote overstroming en een aardbeving hier; en dan moet je op de bovenste étage gaan zitten met je conservenblikjes." Er kwam natuurlijk geen zeebeving en geen aardbeving. Want wat wij zeiden kon mogelijkwijze 10, 15 jaar uitblijven. Toen hebben ze gezegd: "Nou, die lui die hebben ons lelijk bedrogen." En kijk, die risico willen wij nu niet lopen. Wanneer we zeker zijn, dat het gebeurt, zullen we er wat over zeggen. Dat het mogelijk is, dat heb ik U verteld. En voor de rest, nou ja, zou ik maar kalm blijven en me voorlopig niet te druk maken.

x Als we op deze planeet uitgereïncarneerd zijn, gaan we dar over naar een andere planeet, een betere misschien?

→ Oeh, wat zal ik je daarvan zeggen? Kijk eens, reïncarneren op deze planeet is al geen lolletje. Als ik hier in mijn sfeer zit en ik denk over de mogelijkheid, dat ik misschien over 20 jaar inkomstenbelasting zou moeten gaan betalen, dan rilt het me nu al. Dus incarneert U niet meer dan nodig is, maar wanneer je incarneert, doe je het over het algemeen op een wereld, die de

grootst mogelijke mogelijkheden biedt tot bewustwording. En dat wil voor ons zeggen, dat we zoveel mogelijk de aarde aanhouden, omdat we daar nou maar eensal wat van weten. Ja, dat niet van rekening, voor je plezier, als je niet zochten naar Parijs, maar als je in Brussel beter thuis bent, kun je beter in Brussel blijven, dan kom je goedkoper uit ook. Nou, zo is het nou daar ook mee. We gaan dus zoveel mogelijk naar de aarde en de meesten van ons brengen het dan ook wel zo ver, dat we niet naar een andere planeet hoeven te gaan. Maar ben je niet ver genoeg, dan zijn er andere planeten genoeg, waarop je kunt reïncarneren. Eén ding is zeker, wanneer deze aarde ten onder gaat, zal het gedeelte van de mensheid, dat niet rijp is, weer incarneren op een andere planeet. En ik voor mij, ik hoop voor de meesten, dat ze niet in die noodzaak zullen verkeren. Ik ben misschien bevooroordeld, hoor, ik vind het hier veel lelliger, dan het op de wereld ooit geweest is/ voor me. Een kwestie van bekijken.

x Dus die andere planeten zijn toch ook bewoond?

→ Ja, 'ns kijken, daar heb ik wat over gehoord, kort geleden. Kom ... o ja. Het is zo : Van elke duizend sterren zijn er ongeveer 3, die planeten hebben. En van elke vijfduizend sterren, die planeten hebben, is er één, die meerdere planeten in het stelsel bewoonbaar heeft, waarop dus inderdaad leven bestaat. Dan kunnen we verder zeggen, dat er onder die vijfduizend ongeveer 20 zijn, die reeds leven hebben gehad, maar waar het niet meer bestaat. of waar op die planeten nog leven zal ontstaan. Nou, reken dat even uit over het hele Al, dan weet je precies, hoeveel planeten er bewoond zijn.

x rag ik er nog één vraag aan toevoegen, we zijn toch over de planeten bezig: Waar komen de vliegende schotels vandaan?

→ Nou, kijk eens, die vliegende schotels komen over het algemeen van noorderschepen, dus grotere .. ja, hoe moet ik het zeggen ... vliegende sigaren? In ieder geval grote meederschepen: en deze hebben basis e.a. op Mars en op Venus. Maar degenen, die oorspronkelijk deze vliegende schotels hebben geïntroduceerd hier in deze wereld, die wonen een beetje verder af in de buurt van Antares. Dus ze zijn eigenlijk niet vanuit dit zonnestelsel oorspronkelijk, maar ze zijn hier terecht gekomen en hebben hier een kolonie gesticht, zeg het ze maar. Dus die vliegende schotels zijn wel degelijk ..

x van een andere wereld.

- Ja, inderdaad.

x Dank U.

- De volgende patiënt.

- Zijn de conflicten zoals oorlog en revolutie in onze huidige eeuw in verband te brengen met astrologische voorspellingen? En zo ja, zijn deze conflicten dan symptomen, die een nieuwe beschaving voorafgaan? In dit verband, is dan de Suezcrisis een voorbode van een naderend conflict?

→ Nou moet ik voorzichtig zijn, dat ik mijn vingers niet brandt. Onder ons gesegd en gezwezen, wij mogen natuurlijk geen al te directe voorspellingen doen. Maar goed, ik zou zeggen, de astrologische tekens geven alleen maar de mogelijkheid aan om cosmische werkingen op deze aarde vast te stellen. Je zou dus moeilijk kunnen zeggen, dat ze aansprakelijk moeten worden gesteld voor de revoluties en oorlogen. Maar gezien de geestesgesteldheid van de mens plus zijn bereikte ontwikkelingspeil, is het inderdaad zo, dat deze eeuw - of beter gezegd de laatste 250 jaren ongeveer re-revolutionnair zijn. Een totale revolutionnaire periode neemt meestal 722 jaar, dus U moet niet denken, dat het morgen aan de dag afgelopen is. In zo'n periode moeten de oude regels, de oude gebruiken, vervangen worden door nieuwe. En nu ja, degenen, die aan het oude

wat verdient heeft, die wil het nieuwe niet hebben. En degenen, die meent, dat het nieuwe niet aanvaardbaar is, omdat hij het ritje anders heeft gedaan, vecht er ook tegen. Zo krijg je dan inderdaad revoluties zover als we kunnen na-gaan bevindt de wereld zich op het ogenblik in een betrekkelijk grote omwente-ling, hoofdzakelijk op geestelijk gebied. Kan de wereld deze doorstaan, dan zal ze waarschijnlijk binnen enkele honderden jaren een geestelijk peil hebben bereikt, waar dit op het ogenblik naar een kleuterklas bij is. Zou ze het niet doorstaan, dan is aannemelijk, dat de wereld verwilderd achterblijft met een stelkje oermensen, net als na de ondergang van Atlantis, die weer heel gewellig moeten gaan beginnen om ~~weer~~ ^{nu} eerst ~~te~~ stenen bijl te slijpen en de eerste sabeltijger de hersens in te slaan. Wat het Suezkanaal betreft, het is inderdaad een typisch tijdsverschijnsel. Of het een aankondig'g is van een gre-ter conflict, zal afhangen van de wijze, waarop de mensen reageren. Ik voor mij kan niet geloven, dat het Suezkanaal zonder meer het begin zou zijn van een betekend wereldconflict. En met velen onder ons ben ik het er over eens, dat we nog geen wereldoorlog op het ogenblik hoeven te verwachten, ofschoon dit jaar wel kritiek is, 1960 wederom kritiek zal zijn en 1966 wel ongeveer het kroonjaar zal zijn. We nemen wel aan, dat kleine oorlogen, ge-schillen en dergelijke, revoluties en opstanden dit jaar en de komende jaren meer en meer in verschijning zullen treden. Terwijl zelfs waarschijnlijk aan het einde van '57 weer sprake zal zijn van een oorlog, zoals bv. de burger-oorlog in Spanje of de J oorlog in Korea; in die stijl. Ook op het ogenblik wordt er voortdurend op de wereld gevochten. En voordat dat afgelopen is, zal het waarschijnlijk op zijn minst 1972 zijn. Ja, jullie denken er pessimistisch over, maar als je bij ons bent, is het in een wip voorbij, hoor. En daar kom je toch terecht, dus waar maak je je zorg over. (gelach).

x Dank U voor die uiteenzetting. Als ik nu nog een vraag mag stellen? Wie en wat bepaalt de windrichting? In dit verband, zijn 'at de weersomstandighe-den, de wil van hogere intelligenties of fatale natuurverschijnselen?

- Nou, fatale natuurverschijnselen zou ik niet graag zeggen. Want als ze er niet waren (die wisselende winden), dan zou er waarschijnlijk op deze wereld geen vruchtbaarheid zijn, dus ook geen leven. De windrichtingen worden be-paald door thermische omstandigheden. Dat wil zeggen: verschillen van warm-te over de gehele aardbodem; plus reeksen stromingen, die zich hoofdzakelijk in de stratosfeer met grote snelheid bewegen en mede bepaald worden door de draaiingsrichting van de aarde. Hierdoor ontstaan dus luchtstromingen, ge-baseerd op druk in verwarmde gebieden en koude gebieden. Dichtere lucht (natuurlijk verschijnsel in een koud gebied) zal stromen naar een gebied van dunnere lucht, waar dus minder druk aanwezig is. Weesten kunnen onder omstandigheden trachten deze verschijnselen te leiden. Er zullen ongetwijfeld geestelijke krachten zijn, die ze kunnen veroorzaken. Maar om die te veroorza-ken moeten we dan werken met veranderingen van aard-magnetische verhoudinger-gen (een magiër kan dat bv. ja geen meteoroloog. hoor, die heeft het altijd mis ; maar een echte magiër, die kan het weer wel eens bepalen) en die kan dan dus door verandering van magnetische invloeden luchtstromingen verande-ren. Maar nooit voor lange tijd en nooit voor grotere ~~afstand~~ afstand ook. Verder kunnen van invloed zijn het al of niet radio-actief zijn van ~~afstand~~ bepaalde delen van de bovenste atmosfeerlagen -gen, waardoor dus straling beter of minder goed geleid wordt. Verder magne-tische storingen uit de ruimte en bepaalde stormen van zg. cosmisch stof en meteorogruis in de bovenste lagen van de atmosfeer, waardoor de doorlaatbaar-heid voor zonnearmate en zonnestraling verandert. Als ik dus het geheel

moet overzien, zou ik zeggen : Ja, het is in hoofdzaak natuurlijk, maar de geest van de mens of van de geest in de sfeer kan - mits krachtig genoeg - aan bepaalde dezer reeds bestaande verschijnselen richting geven en zo bepalen, waar ze hun hoogste werkzaamheid zullen bereiken.

x Dank U voor die uitleg.

x Ik heb U horen zeggen : cosmisch stof. Wat is cosmisch stof?

→ Cosmisch stof? Daar verstaan wij onder : planeetgruis, meteorgruis, condensatie van kometen en dergelijke, waarbij stofdeeltjes zich bewegen in de ruimte met een oorspronkelijke eigen snelheid, die vaak niet zeer groot is, maar onder inwerking van zwaartekracht binnen bepaalde zonnestelsels ^{een} versnelling bereiken en zo inslaan op de dichtst bij gelegen en krachtigste aantrekkingsvelden der zwaartekracht bij een planeet of bij een zon. Daarnaast kennen we oerstof. Oerstof is niet-gevormde materie, dus de simpelste onderdelen eigenlijk van een atoom, die nog niet helemaal ...eh .. gemonteerd is of slechts in een primitieve vorm. Ze kennen we bepaalde koolstofwolken, waterstofwolken en dergelijke, die zich als banen door de ruimte trekken en zich langzaam verplaatsen. Komt een ster of een planeet binnen een dergelijke stroming, dan veranderen daar de levensomstandigheden, veranderen straling en eigenschappen van ster en planeet. Nou? Ik weet het eerlijk, hoor. het is echt waar.

x Dat cosmisch stof, kan dat..... ^{weerstand bieden} (onverstaanbaar) ... van het interplanetair verkeer? Zoals hier op de luchtvaartkring tegen de grote vliegtuigen?

v Nou, daar heeft het eigenlijk hoogstens een storende invloed op. Interplanetair verkeer is nl. alleen dan mogelijk, wanneer wij ons kunnen bewegen, ofwel ons richtende op de magnetische krachtlijnen binnen een zonnestelsel, dan wel in verhouding tot de totaal cosmische kracht op een buitenruimtelijk ^{en} ~~swil~~ (interstellair verkeer), dan wel met een voortdurende stuwung op een zodanige wijze, dat een van te voren bepaalde baan wordt afgelegd binnen een aantrekkingskracht van de ene planeet tot de andere. In al deze gevallen zal cosmisch stof een inwerking betekenen op de ruimte, waarin wij leven gedurende dit vervoer. De buitenhuid van een ruimtevoertuig bv. zal daardoor van kwaliteit veranderen. Verder zal door de inslag een kleine kracht worden gemaakt iedere keer, die ~~een~~ ^{en} richtingsverandering kan veroorzaken, zodat correcties van koers nodig kunnen zijn. Dat is voor magnetische voertuigen niet zo. Deze hebben een eigen magnetisch veld zich baserend op de magnetische verhoudingen in de omgeving en de wereld. En die zijn dan wel zo in staat om dit stof van zich af te stoten. Voldoende?

x ja, dank U.

- Broeder, ik zou nog een vraag willen stellen voor personen, die afwezig zijn. Iemand heeft me gevraagd : Wat heeft onze huidige generatie nog te verwachten? men bedoelt waarschijnlijk daarmee : Wat hebben we nog te goed? (rest niet goed verstaanbaar).

→ Ja, wat heeft onze huidige generatie nog te wachten? Nou laten we zeggen, dat de mensen, die op het ogenblik leven, waarschijnlijk allemaal nog mee zullen maken (ik zeg waarschijnlijk, hoor) zeker weten doe ik het niet) tijd is niet zo makkelijk te overzien.) In de eerste plaats; een zeer grote strijd, belangenstrijd op oorlogs- of koude- oorlogsgebied, waarbij verschillende economisch stelsels bezwijken. Niet leuk, hoor, maar wel nuttig. Verder : waarschijnlijk een contact met wezens van andere planeten; eerst voorzichtig, later in ruimere omvang. Dan : waarschijnlijk zal deze generatie, dus degenen, die thans nog 10 tot 20 jaar te leven hebben, meemaken: het eerste ruimte-

vaartig, dat de aarde verlaat en daarmede een verandering van de conceptie kent het Al, zoals die wetenschappelijk bestaat. Dan vermoeden we, dat men nog wel zal maken het optreden van verschillende mutaties, veroorzaakt door radio-activiteit, die in voedings- en levensgewoonten van de normale mensen nog een aardige verandering kunnen brengen. Revolutiennaire omwentelingen op het gebied van geneeskunde en techniek zijn evenzeer nog binnen 20, 30 jaar te verwachten.. Dus ik zou ze zeggen, laat het huidige geslacht niet te veel rekenen op een rustige, oude dag, want er is te veel te doen en in je steeltje te gaan zitten schemelen. De wereld heeft behoefte aan elke mens, die met een beetje verstand en geestelijk inzicht kan meewerken om het leven van zijn medemensen dragelijk te maken. Wanneer het helemaal goed zou gaan - dat weten we natuurlijk niet zeker - zou verder te verwachten zijn, dat de jeugd van heden ten dage - de leeftijd dus tussen tot maximaal 15 jaar, een periode zal meemaken, waarbij deze wereld een hernieuwd opbouw begint en de maatschappij tot wereld-eenheid wordt i.p.v. de verschillende nationaliteiten en rassen nog te erkennen, zoals thans. Maar de voltooiing daarvan zullen ze wel niet zien, want dat duurt nog wel 250 jaar.

x Hee ontstaat volgens U de vormgeving uit positieve en negatieve krachten a. op het astraal gebied; b. in de mentale gebieden; c. in de nog hogere gebieden.

→ Nou ja, dat ligt er aan, wat noem je vormgeving? Kijk eens, we kunnen zeggen, dat in mentaal gebied elke gedachte voor zichzelf betekent: een kracht, besloten binnen een voorstellingsbeeld, dus een kunstmatige begrenzing van de werking van de gedachtenkracht, waardoor een beeldvorming ontstaat, die als verschil tegenover de omgeving zichzelf kenbaar vertoont. In een dergelijk geval kunnen we zeggen: dat neutraal is: het eigenlijk mentaal gebied; dat positief is: elke beeldende gedachte; dat negatief is: elke daarmee niet harmonische invloed, die selve evenzeer vorm bezit. Astraal kunnen we zeggen, dat gedachten en emoties gezamenlijk beelden opbouwen, welker vorm niet geheel bepaald wordt door de inhoud daarvan, maar tevens door de omringende omstandigheden. In dit geval zijn de krachten, die optreden op astraal gebied plus de eigen straling en fijne materie, die het astraal gebied beheersen, gezien kunnen worden als neutraal. Als negatief kunnen we daarbij zien alle angst en begeerte, alle persoonlijke gevoelens, die beperkt blijven tot het eigen ik. Terwijl positief vormgevend en vormbevorderend, ook bewust-zijn bevorderend op dit gebied gerekend kunnen worden: alle gedachten, die in overeenstemming zijn met het esmische. In hogere sferen kunnen we over het algemeen stellen, dat - gezien vanuit het eigen bewustzijn - neutraal is: het eigen zijn; negatief is elke poging om dit eigen zijn te beperken en voor het eigen zijn dus bepaalde waarden bijzonder te behouden; terwijl positief en volledig vormgevend t.e.v. het esmische en harmonisch met het esmische is elk streven, om tot eenheid met de esmos te komen. Dat is kort gezegd, hoor. Maar als ik daar verder op inga, ben ik morgen nog niet klaar.

x Dank U, het is mij genoeg. Ik wil nog een vraag stellen, broeder, maar daar moet een kleine inleiding aan vooraf. (niet goed te volgen: het gaat over geestelijke krachten; engelen, duivelen, demonen, enz. Nu stelt ze deze vraag "Wanneer een hogere, positief geladen lichtmaakt gereepen is tot afdaling in de lagere gebieden, at gebeurt er dan volgens U, door de zuiverende macht, die ontstaat uit de vermenging deser krachten?"

→ Nou, we kunnen dat heel simpel stellen. Wanneer een lichtende kracht - oorspronkelijk licht-geberen (Dat is dus een verschil met ons mensen, hoor: ja, wij leven wel in de geest, maar wij zijn ook mensen, hoor), dus zuiver

niet stoffelijk gevormde, demonische kracht vorm gaat krijgen, ontstaat door het contact met de materie, wat wij noemen "vuur", een leuterende werking, waarbij alle niet-harmonische factoren eenvoudig worden vernietigd. Zij kunnen dan buiten de persoonlijkheid op het gebied van de persoonlijkheid hernieuwd ontstaan, maar zijn binnen de persoonlijkheid, zoals die gevernd wordt binnen het lagere gebied niet meer mogelijk. Dit betekent, dat elke harmonische en zwarte kracht op een dergelijk gebied niet meer kan bestaan. En zou ze deze naderen, haar eigen demonische kwaliteiten zou ... ah .. veranderen is het goede woord niet; hoe zal ik het zeggen ... zal zien overgaan in nieuwe kwaliteiten, waarbij de eigen geaardheid nu positief wordt geuit t.o.v. het licht. Volgende?

x ja, voor mij meer dan voldoende.

- Zijn we er al geweest met de vragen?

x Kunt U mij zeggen, of het leven na de dood even natuurlijk is als het leven op aarde?

→ Nou, ik zou zeggen van wel. Want schijnbaar is het door God in ons gelegd als of natuurlijke eigenschappen, dat we leven. Maar of dit leven dezelfde verschijnselen bevat, die men op aarde als natuurlijk beschouwt, dat is weer een andere kwestie. Ik bedoel: natuurlijk kun je alles noemen, wat uit de natuur voortkomt, zedat je natuurlijk de natuur natuurlijk kan noemen, onverschillig waar ze voorkomt, mits zij als natuurlijke uiting van de natuur geuit is op een bepaald en natuurlijk gebied. Ja, dat is natuurlijk een klein beetje woordenspel, maar het is heel simpel. Als je zegt: op aarde is het natuurlijk om te eten. wil dat zeggen, dat de wijze van voeding opnemen uit de omwereld een natuurlijk verschijnsel is. Maar het wil helemaal niet zeggen, dat ... laten we het eenvoudig voorstellen. Je moet niet denken, dat als je hier op aarde altijd aardappels met spekvet hebt gegeten, dat je boven in de hemel komt en tegen Sint Pieter zegt: "Waar zijn mijn aardappelen en waar is het vet?" Dan leef je van de goddelijke Krachten voedt je je daarmee. Je voedt je dus; dat is het natuurlijke. Maar de manier, waarop het gebeurt is een andere, die is afhankelijk van het peil, waarop je je bevindt. En je kunt het beste zeggen, dat de natuurlijke uitingen van ons wezen - omgeacht in welke wereld - worden bepaald door het bewustzijn, waarmee we dat leven aanvaarden.

x Is het mogelijk, dat men iets droomt, dat slechts jaren later verwezenlijkt wordt. Wat is hiervan de reden?

→ Ja, wat er van de reden is, is moeilijk te zeggen. Maar mogelijk is het. U moet zo denken: de tijd is zo'n eigenaardig iets. Ik bedoel, je kunt een hele tijd de tijd ~~hebben~~ hebben, maar dan heb je een gegeven ogenblik in de tijd, waarop je geen tijd meer hebt. Zodat je tijdelijk geen tijd meer hebbende, nu wacht op het ogenblik, dat je de tijd genoeg zult hebben om tijdelijk de tijd hebbende de tijd nader te beschouwen..... Ik zal het duidelijker zeggen. De tijd is een permanente waarde in de ruimte en kan geprojecteerd worden als een afmeting binnen een vier-dimensionaal stelsel. Het is dus een vaste afmeting, die je kan overzien, zodra mijn eigen wezen in staat is in ~~te~~ zijn bewustzijn deze afmeting te overwegen en zich langs deze lijntijd te bewegen. Op het ogenblik, dat ik dit instinctief, bewust of onbewust doe, kan ik dus bepaalde momenten in de tijd beleven, die voor mij nog niet verwezenlijkt zijn in het heden. Of m.a.w. door het verplaatsen van mijn bewustzijn langs de lijn van de tijd kan ik voor mijzelf in droomtoestand - zoals ik dat noem, waar ik terugkeer tot een andere werkelijkheid, een "heden" beleven, dat vanuit mijn stoffelijk heden nog in de toekomst ligt. Soms kan dat gebeuren door een harmonie/ tussen ogenblikkelijk bestaande toestanden en toestanden, die

voor mij in de toekomst geprojecteerd zijn. De harmonie dus tussen twee uiteinden van een lijn. Laten we het zo zeggen : U heeft een piano. En nu zins slaat U hier e aan. En dan klinkt daar helemaal boven ook een g mee. Nou kan er een ogenblik zijn, dat ik een zodanig accoord aansla, dat de boventoon duidelijk hoorbaar wordt.

x Ressonnantie.

- Ja, ressonantie. Wanneer ik dat nu heb in mijn leven, dan sla ik dan direct beleven een accoord aan. Maar de toekomst klinkt mee. Op het ogenblik, dat mijn eigen bewustzijn t.o.v. het heden vervaagt, (daarom slaap) wordt de boventoon voor mij duidelijker merkbaar en wordt in de droom gerealiseerd. Ik zou zeggen, het is simpel. Weet U, het moeilijke van de dingen is nooit gelegen in het feit, dat ze bestaan, maar in het feit, dat je moet uitleggen, dat ze bestaan en waarom ze bestaan op een manier, die te begrijpen is, ook wanneer je de feiten zelf niet kent.

x Een helderziende ziet een verschijning, gekleed, met mouwen en een rood kleed. Is dat werkelijk zo en heeft dat soms een betekenis?

→ Nee, dat is niet werkelijk zo. U moet zich voorstellen, dat een geest, wanneer ze werkelijk geest is, zo vergeestelijkt is, dat ze geen behoefte heeft aan kleding. Het wezen van de geest moet je dan ook niet zien als mensvermijg of zo iets. Zij kan zich dat neg een lange tijd voorstellen - in Zomerlandsfeer bv. - maar in feite is het niet zo. Maar wanneer die geest zich zou willen uiten aan de stoffelijke wereld, dan moet er een voorstelling zijn, die voor het stoffelijk verstand, begripsvermogen, rede, aanvaardbaar is. U weet, hoe dat gaat op aarde, niet waar? Wanneer men het onredelijke redelijk tracht te verklaren, krijgt men een redelijkersvertening, waarin het redelijke, onredelijk verklaard tot een redelijkheid, die onredelijk aanvaardbaar is. Dus de verklarings voor ons zo moeilijk om het doodeenvoudige feit, dat de eenvoudige feiten niet begripelijk meer zijn, waar je het complex aan het denken kent. De eenvoudige gestalten van de geest zou niet als persoonlijkheid kunnen worden aanvaard. Wat gebeurt er? Een medium, een helderziende, ontvangt de geestelijke impressie - van de geest. Deze drukt daarbij zoveel mogelijk haar stoffelijke aspecten mede uit. En deze wekken in de helderziende of in het medium een voorstelling, waarbij deze aspecten - opzichzelf niet stoffelijk - verstoffelijkt worden tot een voorstelling. Bepaalde veranderingen in die uitstraling kunnen dan vertaald worden op een manier door de helderziende - niet gelijkluidend door alle helderzienden -, die tot uiting komt als kleding bv. Iemand werkt hoofdzakelijk via bovennatuurlijke krachten op de wereld in. Dat wordt geassocieerd als uitstraling met ... witte magie. De persoon zal dan in eigen gestalte verschijnen, maar vaak in een wit kleed met kabbalistische tekens. Een ander voorbeeld: iemand moet zijn persoon te kennen geven aan een helderziende. Dan wordt gepoogd om een symbool te tonen van vroeger leven. Vader staat met een boek in zijn hand. Moeder met een breiwerkje of met een vogelkooitje, de Bijbel. Dat betekent niet, dat ze dat werkelijk in handen hebben. Stel je voor, als je daar soms kanariëkooitje hebt, dat je daar een paarhonderd jaar mee moet slepen in de sfeer. Dan kom je zo ver, dat je op het laatst gaat kijken of je ook nog zangzaad kan eten. Nee, U begrijpt wel, dat is natuurlijk op zichzelf onzinnig. Het is een symbolische uitdrukking, waardoor men een persoonlijke eigenschap tracht te bewijzen. Hetzelfde gebeurt met de kleding. De kleding wordt vaak gebruikt om een herkenning mogelijk te maken, in sommige gevallen door de geest bepaald en bepaalde eigenschappen te uiting te brengen - waarbij ze dus weer symbolisch is - ; soms ook door een

helderziende zelf a.h.w. gevormd rond de figuur, waar het de impressie is van eigenschappen, die bij de persoonlijkheid behoren, maar niet in een verest, stoffelijke vorm werden uitgedrukt. Het is dus een aanvulling van een profaan beeld. Duidelijk?

x Jawel. Is het soms ook niet mogelijk, dat door die mouwen, die purperen kleeding, een rangschikking hierboven wordt uitgedrukt?

- Ja, dan komen we op kleuren terecht; dat heeft met kleding niets te maken.

x Maar die kleden zijn in die kleuren.

- Inderdaad, bv. de kleren in die kleur; dat is mogelijk. Het is zo, dat verschillende richtingen van bewustwerdung kenbaar zijn in de geest als een bepaalde trilling. Deze trilling is vergelijkbaar in een frequentie, die ook kan voorkomen in een kleurenschema (wanneer ze naar beneden getransponeerd wordt M.a.w. wanneer U wit licht ziet, dan weet U, dat alle ontwikkelingsrichtingen binnen deze persoon tot rijpheid zijn geworden. Is daar echter een blauwe weerglans, dan weten we, dat zo iemand ~~naar een weten~~ naar een wetenschappelijk - dus een, ja ik zou zeggen: verstandelijk - begrip nog streeft van waarden. Maar wordt dat nu weer groen, dan weten we, dat hier een aanvaardingskwestie is, waarbij dus het begrip nog niet altijd bestaat, maar wel reeds de aanvaarding. Zien we de kleuren donker, dan weten we, dat ze nog dichter bij het materiële liggen, dus nog niet coësmische verschijnselen in zichzelf mee begrijpen. Zien we de kleuren in lichte, in stralende, heldere vorm optreden, dan weten we, dat coësmische krachten meewerken, enz. Maar dat heeft niet alleen gezit te worden in kleren, hoor. Het kan zijn, dat je het licht alleen maar waarneemt. Dat je zegt: "Hé, nou zie ik daar ineens een blauwig licht! Waar komt het vandaan? Het kan een geest zijn, die zich niet in vorm aan U manifesteert, maar wens aanwezigheid U waarneemt en waarvan U vooral de uitstraling, dus de eigen trilling a.h.w. waarneemt, en vertaalt in een kleur. Dus dat heeft met de kleren eigenlijk niets te maken, hoor. Het kan in een kleursymbool vermerkt worden, natuurlijk.

x Broeder, ik ben twee keer getrouwd geweest. En leer een helderziende is mij gezegd, dat mijn eerste man, die overgegaan is, op me wacht en me tegemoet zal komen. Als nu mijn tweede man - hij is ouder dan ik - bv. vóór mij zal sterven, wat zal er dan gebeuren? ^{met} Als dan twee mannen, die overgegaan zijn, en ik kom daar? Wachten ze beiden op mij? Gaan we met z'n drietjes verder? Of moet één van hen het veld ruïnen?

→ Kijk eens, als die verhouding nou werkelijk goed is, dan is er met allebei een band, niet waar? En dat wil dus zeggen, dat ze door middel van U met elkaar ook verbonden zijn. En om het nou heel eenvoudig te zeggen: Als dus deze tweede echtgenoot van U overgaat en hij is voor U goed geweest, zodat de eerste daarin een soort van zeggen, een voortzetting van zijn eigen werk heeft gezien, dan kunt U er ~~niks~~ van zijn, dat hij klaar staat en zegt: "Eh, ouwe jongen, ben je daar? Kom er in. Ik zal je een handje helpen; want dadelijk kom die aardige dame, waar we mee getrouwd zijn ook." U moet maar se denken: die zuiver stoffelijke begrippen, die bestaan in de geest niet. En bepaalde andere stoffelijke dingen, die gelden in de geest ook niet meer als belangrijk. Die verdwijnen. Maar de geestelijke band, die je hebt, die wordt belangrijker, naarmate je hoger komt. Dus is het begrijpelijk, dat de geestelijke band bepaalde is en dat daar geen sprake meer kan zijn van jaloezie of van eerste rechten of tweede rechten. Er is alleen nog maar sprake van geestelijke harmonie of disharmonie. Disharmonie is dat wat is van elkaar weg. Harmonie: dan ga je naar elkaar toe en zij is elkaar.

x Een niet goed verstaanbare vraag i.v. m. meerdere of mindere verstandelijke ontwikkeling en de invloed daarvan op de verdere evolutie.

→ Kijk eens, je komt natuurlijk steeds tot een beter begrip van jezelf en van de wereld. Zo zou je op het ogenblik misschien aan mij niet meer zeggen, dat ik een tijdlang in Noord-Holland veters gevent heb. Wat dat betreft, ik was een goed koopman. Ik heb het al eens eerder verteld: ik ben er zelfs wel eens in geslaagd om aan een boer voor zijn Zondagse klempen veters te verkopen. Ik ben er niet meer teruggeweest de eerste tijd, hoor, dat niet. Maar goed. Dus ik ben wel degelijk - wat U noemt - geëvolueerd. Ik voor mij, ik zou zeggen: ik ben niet geëvolueerd, want ik ben niet veranderd. Maar ik ben alleen beter bewust geworden van wat ik ben; en daardoor meer in harmonie met mijn omgeving, waardoor ik - wat U noemt "geestelijk hoger sta". Niet dat ik hoger sta; maar er staat meer van de wereld voor me open, ik begrijp er meer van, ik zie er meer van. Ik heb dus meer contact a.h.w. met wat U de hogere sferen noemt. En ja ... U vindt me natuurlijk een kletskeus, dat ik er over praat, maar .. een sok of niet, ik zal het je toch vertellen. Nou moet je eens luisteren: De mensen denken, dat de sferen zo iets zijn als een warenhuis. Je begint beneden, waar je de koopjes haalt; dat is de aarde. Je stapt in de lift en je komt sfeer 1, sfeer 2, sfeer 3, enz. En op een gegeven ogenblik zeggen ze: Hier is de troonsaal, afgelepen. Maar dat is niet zo. We leven allemaal binnen het Goddelijke. Maar stel U nou eens voor, dat U alleen maar zwart en wit kunt zien. En nou krijgt U op een gegeven ogenblik de gave er bij om rood en blauw te zien, plus een hele reeks kleuren, die schakeringen daarvan zijn. Nou gaat U verder. Nou gaat U ook nog zien, wat een mens nog niet ziet. Dus een gebied van veel meer kleuren. Nou wordt Uw wereld steeds dieper van betekenis, steeds rijker, steeds mooier. En op een gegeven ogenblik komt U zover, dat U ook leert zien met x-stralen, U ziet de binnenkant en de buitenkant van de dingen tegelijk. Dan wordt die hele wereld een andere. Dan werd jezelf zelf ook anders. Dat is nou eigenlijk, wat men sferen noemt. Dus een uitbreiding van je bewustzijn, waardoor je eigen persoonlijkheid, die gelijk blijft in zichzelf, door jezelf beter wordt gekend en gelijktijdig meer in overeenstemming komt met de grote werkelijkheid, die buiten je bestaat. Het klinkt erg wijgerig, maar het is zo, hoor.

x Hoe komt het, dat de stem van het medium, nu U ze gebruikt, heel anders klinkt dan bij de eerste spreker. Hoe komt dat?

→ Nou, dat zal ik je vertellen. Als het medium ... j, laat ik niet hatelijk zijn, hè ... laat ik zeggen: als het medium meer verbeelding had, dan zou ik hij een goede comediant geweest zijn. De stemmen laten verschillende stemvormingen toe. De hersenen laten verschillende soorten van uitdrukking toe. Het gezicht is pleeibaar genoeg om verschillende persoonlijkheden te laten uitkomen. Maar dat gebeurt nou alleen, als wij die zaak in werking stellen, omdat het het zelf nog niet kan. Ze gebruiken wij dus hetzelfde stemorgaan, maar passen het zoveel mogelijk aan onze persoonlijkheid aan. Dan weet U een beetje beter met wie U te maken heeft. Dat is ook leuk, wanneer je weet, wie je voor je hebt. En anders blijft het allemaal zo hetzelfde. En daarom streven wij er naar zo sterk mogelijk onze persoonlijkheid te laten zien. Ik zal je vertellen; er zit bij ons bv. een Indiër, die opzettelijk (hij heeft het niet te doen) met zijn "rrrr"-tjes roelt. Hij weet wel, die brengt zo. Dat doet hij dus alleen om zijn eigen persoonlijkheid te laten zien. Daarvoor willen wij ook beter contact met de mensen en te die manier bereiken van de betere resultaten maar ons idee. Maar zo langzamerhand, vrienden, begint het ook

tijd op zijn eind te lopen. Dus als er nog vragen zijn, moeten we ze gauw afhandelen.

x Is het mogelijk, dat de geesten ons des nachts helpen aan zweefexperimenten?

→ Ja; mogelijk is het wel. Maar U moet zo denken : de geest probeert U altijd te helpen. En wanneer U bv. door uittrekking of zo wijzer kunt worden, dan zal de geest zeker proberen U daarin bij te staan. En ze zal dat ongetwijfeld vletter doen dan U te helpen aan levitatie-pogingen. Want als U zegt "zweef-experimenten, dan denkt menigeen aan boven de grond zweven. Dat kan natuurlijk wel, maar de geest zal zich toch meestal wel vooral bemoeien met Uw geestelijke aspecten; hoe dat voor ons de geestelijke vorming van de mens belangrijk is en de steffelijke bijkomstig. Nou, dat waren dan ze'n beetje alle vragen, hè?

x Mag ik nog een vraag stellen?

- Nou, voeruit dan maar weer.

xJesus liet zich dopen. Is dat niet het verraad van zijn oude geslacht? Is dat niet een verraad plegen aan zijn eigen opvattingen?

→ Nou, nee. Kijk eens, - ja, ik heb niet veel tijd, ik zal het heel kort maken. Nou moet je goed luisteren, want ik ga het vlug doen ook. In de oude tijd was het over het algemeen zo, dat bepaalde gebieden door een stam werden bewoond tot aan het water. Het overschrijden van het water, daar kwam men meestal niet toe. Degeen, die zich om de een of andere reden van zijn eigen stam tot een andere stam wendde, moest dus door het water trekken. Hierdoor werd hij volgens de toen heersende gebruiken, lid van de andere stam, was alleen verantwoording daár verschuldigd, terwijl die gehele stam het opnam voor deze persoon tegenover elke andere stam. Nu werd later die scheiding natuurlijk anders. Men had meer land en men kwam er niet meer toe om over het water te zwemmen. Maar hoe bleef dat gebruikt men mengde dus water met zout (denk aan zeewater) en wierp dat over die persoon heen. Hij was een zee overgestoken, een oceaan van menselijke waarden en behoorde nu tot de andere stam. Later zijn daar bloedmengingen bij gekomen. Zo heeft men er de duur als symbool gekregen - en dat loopt via Atlantis, U kunt het vinden bij de Indianen in Zuid-Amerika al vóór Christus, we kunnen het zien bij bepaalde secten in China - de doop als symbool: dat men alle verplichtingen van zich afwerpt t.o.v. de oude stam en daarvoor de nieuwe stam de eigene aanvaardt. Dat Jezus zich liet dopen door Johannes was dus volledig in overeenstemming met zijn streven om vernieuwing te brengen, waar Johannes verkondigde, dat vernieuwing zou komen en Jezus door de doop-aanvaarding van hem dus verklaarde één te zijn met deze vernieuwing, afstand te doen van het oude. Dit is geen verraad, maar dit is eenvoudig een persoonlijk overgaan tot een andere status, tot een nieuw begrip. Vandaar dat in de kerken de doop ook wordt gehandhaafd. Alleen geeft men die eigenaardigerwijze op het ogenblik aan jongere kinderen, wat m.i. niet juist is, waar hier geen bewust afstand doen van de wereld mee in verband kan staan. En nou gaan we er werkelijk mee uitscheiden, vrienden, want ik heb veel gepraat. En nu zeggen ze wel eens : wie veel praat, zegt weinig, Maar ik meen - ondanks het feit, dat ik veel gepraat heb, ook veel gezegd te hebben, en dat ik veel pratende en veel zeggende minigzeggende vraagjes zoveel mogelijk heb vermeten in een veelheid van waardevolle gezegden. Als het niet het geval is, dan moet U me verantwoordelijk maken. Wanneer mijn woerdingen U in de war hebben gebracht, moet U maar zo zeggen als je een woord in de war draait, dan is dat iets heel normaal; het uit elkaar te halen is een kunst; een kunst, die U ongetwijfeld kunt

leert leren, wanneer U mijn gezegden een beetje nader nagaat. Maar of U daartoe de gelegenheid hebt, weet ik niet. Heeft U ze niet begrepen, dan moet U maar zo denken: Wat zó wordt gezegd is meestal de moeite alleen waard ter-wille van de aardigheid; maar de werkelijke waarheid is eenvoudig genoeg om door iedereen begrepen te worden. En nu wens ik U allemaal een goede middag en geef ik het woord over aan de laatste spreker.

Goeden middag, vrienden.

Wij gaan deze bijeenkomst besluiten, waar dit bij onze greep zo gebruikelijk is te doen is, met een rubriek, die wij "Het Schone Weer" noemen. Ik zou gaarne van U enkele woorden hebben, die ik een eindthese voor U zal samenvoegen, opdat we op waardige wijze deze bijeenkomst kunnen besluiten.

BEWUSTWORDING; ZIEL; GELUK; VREDE; VERTROUWEN; KIND.

Dan zou ik het geheel als volgt willen samenvatten:

Wanneer wij het kindse leven afwerpen door begrip en bewustzijn te verwerven ontrent de ware levenswaarden, vinden wij onze vrede en ons geluk in de goddelijke Liefde, die ons - naarmate wij meer daarvan bewust zijn - verder zal steunen bij elke geestelijke bewustwording.

Is dit aanvaardbaar? (Ja).

Ik speel in het leven en dans er mijn dans en lach, vol van plezier.

Ik ben een mens, maar in mij regeert het ondenkende nog, het dier.

Maar ik streef naar bewustzijn en krijg er begrip van de wereld, die rond mij bestaat, en ik zie, hoe schree na schree door de tijd dat al tot de eeuwigheid gaat.

Dan bid ik tot God: "Geef mij nu begrip; leer mij op U te vertrouwen,

opdat ik in U - in mijzelf ook - begrip voor de waarheid kan bouwen."

En ik zie heel het al, dat nu nu bestaat, en leeft met Zijn liefde en kracht en wordt overtuigd van Zijn wonderbaar, van Zijn heerlijke liefdenacht.

In Zijn liefde geborgen ga ik dan voort en blijf hier aan denken of morgen.

Ik voel mij in 't heelen tevreden en wel, in mijn God nu heilig geborgen.

In bereik ik - vert rouwend op geestelijke weg - de enige heilzaamheid,

waarin God zich aan mi 't zijnde openbaart door alle tijden en tijd.

Heb ik dat doel eenmaal bereikt, ik vraag om niets dan meer.

Want heel het leven wordt vervuld in de groetheid van God, onze Heer.

En daarmee sullen we deze bijeenkomst beëindigen.

God is met ons allen. En indien wij ons realiseren, dat Hij met ons gaat, ongeacht sfeer of toestand, ongeacht leed of vreugde, sullen wein Hem de kracht vinden Zijn liefde te aanvaarden, Zijn leiding te vertrouwen, de vrede te vinden, die Hij geeft aan allen, die Zijn wegen gaan. Ik wens U allen een aangename en gezegende dag verder.

NIEUW GECORRIGEERD